

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Victoris Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

LEO
P. IX.

C. ROMANVM IV.

HENRICVS III.
IMP.

565

ANNO
CHRISTI
1055.

CONCILIVM ROMANVM IV.

DE CANONIZATIONE SANCTI GERARDI
Leucorum episcopi, & de limitibus diœcesis inter
Aquileiensem & Foroiuliensem episcopos controuer-
fis, celebratum anno Domini MLIII. tempore Leonis
papæ IX.

NOTA.

^a *Concilium.*] Antequam Leo pontifex aduersus Nortmannos pro-
ficeretur, inquit Hermannus Contractus, post pascha Romæ Syno-
dum habuit, in qua, auctore Sigeberto, Gerardum Leucorum supra
se quintum episcopum in sanctorum numerum retulit. Ex epistola
secunda Leonis noni ad Thomam Africanum episcopum aperte con-
stat, in hac Synodo definitam esse veterem illam controvferiam inter
Foroiuliensem & Aquileiensem antistites de limitibus diœceseos,
statutumque ut Aquileia totius Venetiæ & Istriæ metropolis esset.

ANNO
CHRISTI
1055.

VITA

VICTORIS PAPÆ II.

VICTOR, cui nomen Gebhardus erat, ecclesiæque Ei-
stetenſi magna cum vtilitate præsidebat, iussu cleri
Romani per Hildebrandum ecclesiæ Romanae subdiacono-
num ab imperatore postulatus Romam adducitur, & con-
ſensu vniuersi cleri ac populi pontifex anno Domini 1055.
tempore Henrici III. imperatoris eligitur, & in die cœnæ
Domini solenniter consecratur. Ab imperatore eum sibi
præsentari postularunt, quoniam in ecclesia Romana, ut
inquit Leo Ostiensis, persona ad tantum officium idonea
reperiri non poterat.

Victor
quando &
a quibus
electus
pontifex.

Ad corrigendos prauos vſus ecclesiæ Gallicanæ, cau- Res gestæ.
ſasque quorumdam episcoporum cognoscendam, Hilde-
brandum Romanæ ecclesiæ subdiaconum cardinalem,
qui postea factus est pontifex nomine Gregorius VII. le-
gatum a latere in Gallias alegauit, qui Lugduni in dicto
Concilio episcopum de simonia accusatum miraculoſe ad
propriam delicti confessionem adegit, dum iussus recita-
re hymnum glorificationis, in eo In Spiritum sanctum ne-

B b b b . iij

quaquam pronuntiare potuisset. Anno pontificatus sui primo passus est horrendam proditionem, cum ad eius interitum subdiaconus quidam venenum (dictu paudum) in sacrum calicem immisit. Sed Deus duplici miraculo ne pontifex biberet obstitit, & tanti sacrilegii auctorem detexit. Lambertus rem gestam sic describit: Huic, nempe Victori papæ, subdiaconus toxicum in calicem misit: quem cum ipse post consecrationem leuare vellet, nec posset, a Domino causam facti inquisitus, cum populo ad orationem prosteretur, statimque toxicator a dæmone arripitur. Ita igitur causa manifestata, dominus papa calicem cum sanguine dominico cuidam altari iussit includi, & pro reliquiis in perpetuum conseruari. Deinde iterum cum populo tamdiu ad orationem prosteretur, quoisque subdiaconus a dæmonio liberaretur. Hæc Lambertus, Vrspergensis, aliive plures.

Ab Henrico imperatore Roma euocatus in Germaniam veniens anno pontificatus sui secundo, Christi Redemptoris 1056. inuenit eum graui morbo laborantem, & iam animam agentem. Accidit illud sine dubio singulari Dei gratia; nam paulo post quam coram pontifice peccatorum confessionem egisset, ablata restituisset, ab adstantibus veniam petiuissest, filiumque Henricum adhuc quinquennem ab electoribus tunc præsentibus regem constitutum Romanæque ecclesiæ commendatum Victori pontifici obtulisset, magno Dei beneficio per eumdem animam suam Deo obtulit, cum annis octodecim in imperio regnasset. Agnes Augusta mater puerum quidem religiose educare coepit; sed cum ex ephebis excessisset, abstractus a matre factus est hostis Romanæ ecclesiæ, cuius beneficio per Victorem Romanum regnum Germaniæ consecutus fuerat. Anno sequente ex Germania in Vrbem reuersus excommunicauit Trasimundum comitem Teatinum, qui legatos Constantinopoli redeuntes spoliauerat.

Huius temporibus magno totius Germanorum ecclesiæ beneficio sanctus Anno in cathedra Coloniensi collocatur archiepiscopus, qui Henrico imperatori, a quo grauiter exagitabatur, propterea quod libere eum reprehenderet, futurum obitum prædixit.

Henrici im-
peratoris
obitus.

Henricus
IV. fit rex
Germaniæ.

S. Anno fit
archiepi-
scopus Co-
loniensis.

Defunctus est Victor papa Florentiae anno Christi 1057. die 28. Iulii, cum sedisset annos duos, menses tres, & dies quindecim: sepultus est loco eodem quo obierat. Cessauit episcopatus, auctore Lamberto, a vigesima octaua Iulii ad secundam Augusti per dies quinque.

ANNO
CHRISTI
1055.

CONCILIVM FLORENTINVM,
CONTRA ALIENATORES RERVM
ecclesiasticarum celebratum anno Domini M L V. tem-
pore Victoris papæ II.

N O T A.

* *Concilium.*] Auctoritate Leonis Ostiensis constat hanc Synodum in præsentia Victoris papæ & Henrici imperatoris celebratam esse. Constitutum fuisse in ea decretum de bonis ecclesiae non alienandis, testatur Petrus Damianus in epistola ad Dominum V. episcopum scripta, quam haec tenus nondum editam, ex codice Vaticano descripsit Baronius. In eadem hac Synodo damnatum fuisse Berengarium constat testimonio Lanfranci, qui asserit Victorem ipsum in omnibus Conciliis quæ celebrauit, vel celebranda curauit, cuncta a prædecessore constituta confirmasse, præcipue quæ circa damnationem hæreses Berengarii per ipsum gesta fuerant. Ait enim: *Quæ sententia Leonis papæ non effugit successorem quoque suum felicis memorie papam Victorem. Sed quidquid de hac re seu de ceteris ipse statuit, statuive precepit, hoc etiam ista sua atque omnium Conciliorum suorum auctoritate firmauit.* Vide Baronium prædicto loco.

Decreta &
acta Con-
ciliij quæ
fuerint.

CONCILIVM LVGDVNENSE,
QVO EPISCOPVS QVIDAM PER
Hildebrandum sedis apostolicæ legatum miraculose
de crimine simoniæ conuincitur, anno Domini M L V.
tempore Victoris papæ II. celebratum.

N O T A.

* *Concilium.*] Hildebrandus sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis subdiaconus, quem Victor papa ad corrigendos prauos usus ecclesiæ Gallicanæ legatum a latere miserat in Galliam, Lugduni Concilium congregauit; de quo ex antiquioribus gestis Romanorum pontificum a Nicolao Aragonio congestis hæc descripsit Baronius: *Eodem tempore, cum simoniacæ hæresis totam Italiam & Burgundiam*

Hildebran-
dus cur in-
dixerit.